

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. kwoty 14 760 zł tytułem wynagrodzenia za zrekrutowanie pracownika na stanowisko developera.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł zarzut potrącenia wzajemnej wierzytelności z tytułu szkody, jaką poniósł w związku z brakiem wykonania przez powoda świadczeń gwarancyjnych w przypadku kandydatów na inne stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2013 r. pomiędzy stronami zawarta została umowa, której przedmiotem było wyszukiwanie kandydatów do pracy przez powoda na rzecz pozwanego (umowa, aneksy, załącznik k. 24 – 33). W związku ze rekrutowaniem przez powoda i zatrudnieniem przez pozwanego kandydata M. B. na stanowisko developera, powód zażądał wynagrodzenia w kwocie 14 760 zł (e-maile – k. 34, 36, faktura VAT - k. 35).

W ramach umowy powód wykonał także usługę rekrutacyjną kandydata na stanowisko programisty (...), wskazując K. P., z którym pozwany zawarł umowę o pracę na okres próbny. Ponadto powód zrekrutował kandydata na stanowisko programisty NET, wskazując kandydata K. B., z którym pozwany także zawarł umowę o pracę (niesporne, zeznania świadka M. M. (1) – k. 151 – 154, k. 163 – 164).

Z tytułu wynagrodzenia za rekrutację K. P. została wystawiona faktura VAT na kwotę 9 225 zł, z terminem płatności 14 dni, która została doręczona pozwanemu w dniu 20 lutego 2015 r., i która została zapłacona przez pozwanego w dniu 24 marca 2015 r. (faktura z dnia 18 lutego 2015 r. – k. 116, potwierdzenie nadania – k.117, dowód odbioru – k. 118, potwierdzenie przelewu – k. 119).

Z tytułu wynagrodzenia za rekrutację K. B. została wystawiona faktura VAT na kwotę 9 225 zł, z terminem płatności 14 dni, która została doręczona pozwanemu w dniu 22 kwietnia 2015 r., i która została zapłacona przez pozwanego w dniu 21 maja 2015 r. (faktura z dnia 15 kwietnia 2015 r. – k. 120, potwierdzenie nadania – k.122, dowód odbioru – k. 121, potwierdzenie przelewu – k. 123).

E –mailem z dnia 10 kwietnia 2015 r. pozwany poinformował powoda o rozwiązaniu umowy z K. P.. K. M. zaś z firmy powoda poinformował M. (...) z firmy pozwanego o uruchomieniu procedury związanej z gwarancją. E - mailem z dnia 17 lipca 2015 r. poinformowano powoda o rozstaniu się z K. B., ponowiono tą informację w e – mailu z dnia 1 września 2015 r. W odpowiedzi B. J. zwróciła się z prośbą o pilne uregulowanie faktury za rekrutację Pana B.. Powód podjął się poszukiwania kandydata na miejsce K. P. i przedstawił pozwanemu kandydata P. T.. Następnie między stronami nastąpiła dyskusja co do skuteczności gwarancji, zwłaszcza w sytuacji braku zapłaty za rekrutację M. B., jak też opóźnionej zapłaty za rekrutację Pana P. i Pana B.. W pewnym momencie powód uzależnił podjęcie dalszych działań od płatności za fakturę (e – maile – k. 54 – 58, 124 – 128, zeznania świadka – M. M. (2) – k. 151 – 154, zeznania świadka B. J. – k. 163 - 164).

Pismem z dnia 28 września 2015 r. pełnomocnik pozwanego złożył oświadczenie o potrąceniu wierzytelności powoda z faktury VAT z dnia 1 lipca 2015 r. nr (...) na kwotę 14 760 zł z wzajemną wierzytelnością pozwanego, która miała wynikać z wynagrodzenia uiszczanego innej agencji z tytułu poszukiwania kandydatów zamiennych za K. P. i K. B. (pismo – k. 61 , pełnomocnictwo – k. 62).

Powołany wyżej stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wskazane dokumenty i wydruki, które nie budziły wątpliwości co do wiarygodności, w tym wydruki z poczty elektronicznej prowadzonej między pracownikami stron, która nie budziła wątpliwości co do autorstwa oraz jej doręczenia określonym osobom.

W sprawie przeprowadzony został dowód z zeznań świadków M. M. (2) oraz B. J.. Osoby te były pracownikami stron i podejmowały czynności w ramach wykonywania umowy. Ich relacje są niesprzeczne, spójne, zresztą zgodne z dokumentami i prowadzoną korespondencją. Sąd uznał je za wiarygodne.

Okoliczności, na które został zgłoszony świadek M. B. były niesporne. Zresztą nie było sporu co do wynagrodzenia należnego za usługę powoda w tym zakresie.

Nie miał znaczenia dla sprawy zgłoszony przez powoda dowód z zeznań świadków K. P. i K. B.. To, że współpraca między pozwanym a tymi kandydatami została podjęta nie było sporne, zaś jej warunki nie miały znaczenia dla istoty sporu i podstawy rozstrzygnięcia, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Oddaleniu podlegał wniosek dowodowy z przesłuchania stron. Przede wszystkim dowód ten jest w świetle art.299 k.p.c. dowodem posiłkowym, dopuszczalnym tylko w sytuacji, gdy nie istnieją, bądź wyczerpane zostały środki dowodowe i nadal pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Co do zasady nie można tym środkiem zastępować innych dopuszczalnych środków dowodowych. Dowód z przesłuchania stron został zgłoszony co do zasady na okoliczności niesporne. Kwestia zgodnego zamiaru stron w zakresie wykonania usług gwarancji (okoliczność wskazana przez pozwanego) nie wiadomo co miała oznaczać. Przede wszystkim pozwany nie wskazał na jakiegokolwiek niejasności co do interpretacji umowy, zwłaszcza, iż nie kwestionował znaczenia regulacji umownej odnośnie terminu zapłaty wynagrodzenia i jej wpływu na zobowiązania gwarancyjne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było w całości uzasadnione, tj. co do kwoty 14 760 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Jego podstawą poprzez art. 750 k.c. będzie przepis art. 734 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Zaś zgodnie z art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Nie było sporu co do wykonania usługi przez powoda na rzecz pozwanego w zakresie rekrutacji M. B., jak również co do wysokości wynagrodzenia, które odpowiadało pkt 2 aneksu z dnia 18 sierpnia 2014 r. Nie było sporu co do terminu płatności, który zresztą był zgodny z art. V pkt 8 mowy.

Spór stron dotyczył skuteczności dokonanego potrącenia.

Sąd uznał, iż potrącenie było nieskuteczne.

Zgodnie z art. Art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż wierzytelność przedstawiona do potrącenia w chwili złożenia oświadczenia o potrąceniu nie była wymagalna. Powód formułuje ją jako roszczenie odszkodowawcze w związku z niewykonaniem zobowiązania gwarancyjnego. Podstawą prawną będzie tu zatem przepis art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Roszczenie z powołanego przepisu ma charakter bezterminowy, a więc w świetle art. 455 k.c. staje się wymagalne niezwłocznie po wezwaniu. Brak jest wcześniejszego wezwania do zapłaty niniejszego odszkodowania, a co za tym

idzie wierzytelność pozwanego w chwili składania oświadczenia o potrąceniu nie była wymagalna. Nie została więc spełniona jedna z przesłanek z art. 498 § 1 k.c.

Niezależnie od tego, zwrócić należy uwagę, iż pozwanemu nie przysługiwała wierzytelność w stosunku do powoda wskazana w oświadczeniu o potrąceniu.

Pozwany wywodzi ją z niewykonania art. VI umowy. Zgodnie z pkt 1 tego artykułu jeżeli umowa z kandydatem wygaśnie lub zostanie rozwiązana w ciągu pierwszych 3 miesięcy zatrudnienia kandydata Agencja przedstawi bezpłatnie nie więcej niż zastępczych kandydatów odpowiadających wymaganiom Klienta zawartym w Opisie S.. Zgodnie z pkt 3 warunki gwarancji mają zastosowanie tylko w sytuacji, kiedy Klient zapłaci za fakturę w ciągu 21 dni od daty jej otrzymania. Powyższe postanowienie nie może budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych, jest jasne, klarowne, Trudno uznać, jak inaczej strony miały je rozumieć. Zresztą pozwany nie kwestionuje znaczenia owego zapisu, ale jego argumentacja oparta była bardziej na tym, iż strony miały uchylić to postanowienie, czy też dokonać jego modyfikacji, pominięcia. Zdaniem sądu, z punktu widzenia zasady swobody umów zastrzeżenie to jest w pełni dopuszczalne. Ma ono na celu wymóc terminową zapłatę, która jest dodatkowo sankcjonowana. Nie można tu się doszukać braku symetrii, ani też uciążliwości po stronie dłużnika, tym bardziej, iż termin ten został wydłużony w stosunku do umownego terminu zapłaty 14 dni.

Nie było sporne, iż w obu przypadkach kandydatów K. P. i K. B. zapłata została dokonana po upływie wskazanego terminu, a co za tym idzie powód nie miał obowiązku podjąć się owych zobowiązań gwarancyjnych. Informacje co do podjęcia się działań w tym zakresie pochodzące od pracowników powoda, czy też w jednym przypadku wskazanie kandydata zastępczego nie mogło spowodować zmiany umowy, która w świetle art., XII ust. 4 wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Zgodnie z art. 76 k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynności, jeżeli strony zastrzegły w umowie, że określona czynność prawna między nimi powinna być dokonana w szczególnej formie, czynność ta dochodzi do skutku tylko przy zachowaniu zastrzeżonej formy. Jednakże gdy strony zastrzegły dokonanie czynności w formie pisemnej, nie określając skutków niezachowania tej formy, poczytuje się w razie wątpliwości, że była ona zastrzeżona wyłącznie dla celów dowodowych.

Zgodnie z art. 78 § 1 k.c. do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Do zawarcia umowy wystarcza wymiana dokumentów obejmujących treść oświadczeń woli, z których każdy jest podpisany przez jedną ze stron, lub dokumentów, z których każdy obejmuje treść oświadczenia woli jednej ze stron i jest przez nią podpisany.

Zgodzić się należy z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 grudnia 2006 r., I ACa 1589/06, L., zgodnie z którym wedle art. 78 § 1 KC dla zachowania formy pisemnej niezbędne jest nie tylko utrwalenie treści oświadczenia na piśmie, ale także własnoręczne podpisanie oświadczenia przez składającego. W prawie cywilnym własnoręczny podpis ma doniosłe znaczenie, gdyż stanowi wiarygodną gwarancję tego, iż pochodzi od osoby, którą nadto indywidualizuje oraz stanowi wskazówkę, że podpisane oświadczenie woli ma charakter ostateczny.

Dlatego też powód mógł skorzystać z powołanego zapisu umownego i odstąpić w tym zakresie od dalszych czynności, które jak sam podkreśla miały na względzie dobro istniejącej współpracy, a nie zaś prawny obowiązek. Tym bardziej, iż odstąpienie od dalszych czynności przez powoda nastąpiło także na tle braku zapłaty przez pozwanego za rekrutację innego pracownika.

Tym samym brak podstaw do przyjęcia, iż powód ponosi wobec pozwanego odpowiedzialność odszkodowawczą.

O odsetkach od zasądzonej kwoty sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Powód wygrał w całości sprawę i na należne mu od pozwanego koszty złożyły się poniesione koszty sądowe i koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

-odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.